

indeholder. Det er det, jeg har gjort mig til Talsmand for; men for øvrigt skal jeg slutte med at sige, at hvis Forholdet er det, at Flertallet af Fiskerne i den østlige Del af Limfjorden ønsker de laasede Vande ophævede, skal jeg selvfølgelig ikke insistere paa at bibeholde dem; det kunde aldrig falde mig ind. Hvis Flertallet af Fiskerne ønsker at give Afkald paa Tilstanden, som den nu er, lad os saa ophæve den; saa skal jeg gerne gaa med til det; men for saa vidt Forholdet er, som jeg antager, at Flertallet ønsker at opretholde den bestaaende Tilstand, ønsker jeg, vi skulde gøre Fiskerne i den østlige Del af Limfjorden den Indrømmelse.

Sporon-Fiedler: Da vi i Fjor i Februar Maaned behandlede Regeringens Lovforslag om Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed, drøftede vi ogsaa Mindstemaalet for Fisk, og jeg udtalte den Gang, at det nok saa meget drejede sig om at faa Maal, der var i Overensstemmelse med andre Landes Bestemmelser, som om at faa lige netop det eller det Maal. Vi har en Overenskomst med Tyskland med Hensyn til Mindstemaal, og det vilde være overordentlig gavnligt, om vi gennem det internationale Raad, hvori der sidder Repræsentanter for Danmark og de omliggende Lande, for Norge og Sverige, Rusland med Finland, Tyskland og Storbritannien, kunde opnaa ensartede Bestemmelser, thi det er overordentlig ærgerligt for danske Fiskere kun at maatte fange eller i hvert Tilfælde forhandle Fisk af en bestemt Størrelse, naar en Baad med Fiskere af fremmed Nationalitet ganske kort derfra har Lov til at fange Fisk af et mindre Maal.

Det er mig altid en Glæde, naar jeg kan glæde andre, og derfor er det mig pinligt at maatte sige til det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen), at han ganske har misforstaaet mine Udtalelser forleden Dag. Han glædede sig over, at jeg som Ordfører for Højre havde givet min Tilslutning til, at alle Fiskeripriviliegier, specielt Aalegaardsretten, nu skulde ophæves. Det har jeg ikke sagt, og jeg begriber ikke rigtig, hvor det ærede Medlem har det fra, thi det fremgaar aldeles ikke af Referatet af min Tale, og dette er fuldstændig rigtigt; i Fortrykket, som jeg har her, har jeg ikke haft noget som helst at rette. Jeg sagde om denne Sag, at Vanskelighederne vilde samle sig om § 7 i Saltvandsfiskerilovforslaget, men at jeg haabede, man vilde kunne komme over

dem; muligvis skulde Spørgsmaalet tages op til særskilt Drøftelse. Og jeg paa-pegede, at min Partifælle i det andet høje Ting, det ærede 2det Medlem for 9de Landstingskreds (Nordby), havde udtalt forskellige Betæneligheder paa et tidligere Tidspunkt af Sagens Gang. Sagen er den, at Aalegaardsretten mange Steder i og for sig ikke er et Privilegium, men en Ret, man har købt og betalt, og hvis Opretholdelsen af Aalegaardsretten medfører uheldige Konsekvenser i Nutiden, er det jo muligt, at dette Forhold kan blive forandret, men man kan ikke uden Vederlag ophæve en Ret, som er købt og betalt. Derfor siger jeg ogsaa længere henne i min for øvrigt meget korte Tale, at det drejer sig om at naa et Resultat, som bliver til Fiskernes Tilfredshed, og at træffe en Ordning, som ikke træder berettigede Rettigheder for nær. Jeg vil gentage, at det Standpunkt staar jeg paa endnu, men dermed er ikke sagt, at jeg uden videre kan gaa med til at ophæve alle de herhen hørende bestaaende Forhold, som hviler paa en Ejendomsret. Som sagt, jeg beklager meget at skulle gøre Skaar i den Glæde, som det ærede Medlem har udtalt over mig og mine Udtalelser; men jeg kan ikke sidde stille og høre paa det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende uden at protestere imod dem, fordi han ganske har misforstaaet mine Udtalelser. Jeg maa derfor henstille til det ærede Medlem at læse disse en Gang til.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Jeg beklager i meget høj Grad, at det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) nu er kommet til den Opfattelse, at han ikke kan gaa med til at ophæve Privilegierne. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem oplyste, at han sagde, at han vilde gaa med til en Ordning, der kunde tilfredsstille Fiskerne, men dog ikke gik berettigede Interesser for nær. Men det er kun en køn Talemaade; enhver kan jo sige, at han vil have Forholdet ordnet saaledes, at det tilfredsstiller den ene, men ikke foruretter den anden. Men her er det afgørende Spørgsmaal: Vil det ærede Medlem være med til at ophæve de gamle, forældede Privilegier? Og i Dag har det ærede Medlem erklæret, at saaledes skal hans Tale forleden ikke forstaaes. Jeg be-